

MOK Dan z Vlčí hráze a Mezinárodní jarní Field Trials v Dubanech (30.4.2005)

Když jsem byla v sedmé třídě základní školy, rozhodli jsme se pořídit si pejska maďarského krátkosrstého ohaře. Po mnohaměsíčním shánění jsme v červnu 2002 jeli do jihomoravského Vlčnova, kde nám chovatel, pan Jaroslav Mikulec, slíbil prodat pejska. Poté, co jsme si vybrali, jsme k našemu přírůstku dostali i průkaz původu, ze kterého jsme se dozvěděli, že si domů vezeme pejska se jménem Dan z Vlčí hráze. Daneček se okamžitě stal rodinným miláčkem, ale nikdy jsme s ním nechtěli dělat něco víc.... až jsem ho “jen tak” přihlásila na výstavu do Litoměřic.

Dan, tenkrát roční pes, získal na své první výstavě titul CAJC. No, a já jsem chtě-nechtě začala přemýšlet o tom, zda s ním nezačnu cvičit a nepokusím se ho uchovnit. Zjistila jsem si, co to vůbec lovecké zkoušky jsou, kdo je pořádá, co na nich pes musí umět (předtím byly mé představy velice mlhavé - lovecký pes asi něco loví, že?). Za další rok, na jaře 2004, kdy jsem byla “už” v deváté třídě ZŠ, jsem konečně začala s “opravdickým” loveckým výcvikem Dana. Protože jsem ale neměla žádné zkušenosti a ani jsem neznala žádného myslivce nebo někoho, kdo lovecké psy cvičí, šel náš “výcvik” velice pomalu. Hodně jsem se jezdila dívat zkoušky loveckých psů a také se nám s Danem podařilo složit Speciální zkoušky z vodní práce - sice “pouze” ve III.ceně, ale pro mě, amatéra, to byl velký úspěch.

Nedlouho poté jsem vlastně náhodou na Internetu narazila na stránku Klubu bretaňských ohařů, který pořádá na Pardubicku cosi nazvaného “Field Trials Gibier Tiré”. Pochopitelně jsem netušila, o co jde, ale na stránkách byla ještě poznámka - budou se konat také zkoušky T.A.N., test vrozených vloh ohařů. Název T.A.N. jsem slyšela poprvé, ale sousloví “test vrozených vloh” jsem rozuměla dobře, i když jsem nevěděla, co se na takových zkouškách vlastně dělá. Protože ale Pardubice pro nás, liberečáky, nejsou až tak daleko, domluvila jsem se s rodiči, že se na tyto zkoušky s Danem přihlásím. Stalo se tak, brzy jsem poštou dostala i zkušební řád pro T.A.N. Po jeho přečtení jsem si uvědomila, že máme šanci tento test zvládnout. Začátkem září jsme se tedy vypravili do Duban - na T.A.Nech zde soutěžilo celkem pět psů, ovšem uspěli pouze tři. A jedním z nich k mé obrovské radosti byl ... MOK Dan z Vlčí hráze.

V Dubanech jsem poznala nový druh loveckých zkoušek, nebo, podle mě, spíše druh sportu - Field Trials. Práce anglických i kontinentálních ohařů v poli při FT se mi velice zalíbila, i když jsem si uvědomovala, že je nesmírně náročná a přísně hodnocená. Přesto jsem se rozhodla, že se zkoušek FT s Danem v následujícím roce zúčastním - jen tak, abych si vyzkoušela, jaké to je, a strávila příjemný den plný psů, bažantů, myslivců, ...

Rozhodla jsem se, že se přihlásím na jarní Field Trials, a to proto, že se zde (narozdíl od Gibier Tiré) nezkouší aportování. Nejprve jsem jela na Národní Field Trials do Tábora, kde byl Dan, v té době starý tři roky bez jednoho týdne, přihlášen do kategorie Derby. Byli jsme zde ohodnoceni známkou N.C. - neklasifikován, protože Dan za svůj běh nenarazil na zvěř.

Ačkoliv jsem si velice dobře uvědomovala, že mám ohaře kontinentálního, vhodného především pro loveckou práci, Field Trials se mi začínaly líbit čím dál tím víc. O čtyři týdny později jsme se tedy vydali na Mezinárodní Field Trials, tentokrát opět do Duban. Tato soutěž byla, stejně jako loni na podzim, pořádána Klubem bretaňských ohařů ve spolupráci s OMS Pardubice a MS Dubany. Zde jsme se bohužel kvůli Danovu věku 3 let a 3 týdnů již nevešli do Derby, a tak jsme se přihlásili do hlavní soutěže.

Ačkoliv pravidelnými účastníky FT jsou více angličtí ohaři, zde se jich sešlo poměrně málo – deset v hlavní soutěži (pět párů) a šest v Derby (tři solo a tři couple). Převládali angličtí setři (osm), následovali je čtyři pointři a čtyři gordonsetři. Naopak ohařů kontinentálních se zde objevilo opravdu hodně – v kategorii FT solo čtrnáct psů, v Derby solo jeden pes a v T.A.N. čtyři zástupci. Největší zastoupení měli bretaňští ohaři (bylo jich zde osm – z toho pět psů z Itálie), zúčastnili se také čtyři auvergnéští ohaři, tři němečtí krátkosrstí ohaři, jeden český fousek a - k mé nemalé radosti - také tři MAĎARŠTÍ KRÁTKOSRSTÍ OHAŘI (kromě nás

ještě Barča – Bell of Hope Bohdaneč pí.Heleny Lednové a Gércei-Vadász Arany původem z Maďarska, ale s italským majitelem).

Soutěž začala nástupem kolem desáté. Pak se odjelo soutěžit do honitby – zvlášť skupina angličanů a zvlášť kontinentálové. My jsme se už z Liberce svezli s manželi Sedláčkovými a s nimi jsme se také napřed jeli podívat na úvodní běh anglických ohařů – nádhernou podívanou předvedli anglický setr Astra a gordonsetr Odin HO Zettertjärns, i když ani jeden z nich nakonec neuspěl (prohnali zajíčka). Pak jsme se přesunuli mezi kontinentály, kam svým původem patříme ☺, a byli jsme velice překvapeni, že se už běží čtvrtý běh – všichni předchozí prý vypadli už ve 2. nebo 3. minutě (včetně italského MOK). Počkali jsme tedy, než půjdeme na řadu. Viděli jsme několik neúspěšných běhů, ale také dva úspěšné – skvěle se předvedla fenka českého fouska Tera z Podleska pana Havláta, pozdější vítězka zkoušek (CACT, CACIT), stejně tak i fenka německého krátkosrstého ohaře Tona Kořenice pana Jelínka (pozdější 2.místo – CACT, Res.CACIT).

Později, těsně před polednem, jsme se dostali na řadu my. Dan dostal k prohledání přidělenou plochu, ve které se nacházelo dost koroptví. To on samozřejmě poznal. Rychle se rozběhl do suché, vyšší krytiny, udělal několik otoček a hned v 1.minutě vystavil. Dostal povel k postoupení, ale zvěř neprokázal a tak se opět rozběhl. Po velice krátkém časovém úseku vystavil znovu, tentokrát už bylo jasné, že koroptev opravdu navěřil. Když jsem se přiblížila, začal spontánně postupovat až se dostal na kraj krytiny. V ten moment ovšem už nevydržel, kohoutka vyrazil a rozběhl se za ním. Vrátil se po několika vteřinách, ale to je bohužel při FT nepřipustné. Rozhodčí mi řekli, že je to škoda, že to byla hezká práce, ale já byla spokojená – Dan pracoval opravdu tak, jak by maďar pracovat měl, a vím, že klid před zvěří docvičený zcela nemá, což není jeho chyba ☺.

Po nás ještě následovalo několik běhů hlavní soutěže a doběhy. Nikdo kromě dvou výše zmiňovaných fenek už neuspěl. Po hlavní soutěži přišlo na řadu Derby, které mělo jediného účastníka – maďarku Barču (Bell of Hope Bohdaneč). Její běh jsme bohužel neviděli, ale od majitelky paní Lednové a od rozhodčího pana Plecháčka jsme se později dozvěděli dvě téměř totožná vyprávění celého běhu. Barča prý předvedla skvělé hledání a v 8.minutě vystavila slepici. Vůdkyně k fence přišla a poslala ji postupovat, protože si bohužel nevšimla, že Barča vystavuje nakrátko. Fenka okamžitě vyrazila slepici, která ale, protože seděla na vejcích, vzlétla pozdě, a Barča po ní chňapla a vytrhla jí klín. Na Derby se sice klid před zvěří hodnotí mírněji než na FT, ale toto je bohužel nepřipustné i zde. Ani Barča tedy neobstála!

Z toho plyne, že maďari dnes sice neuspěli, ale všichni (nebo alespoň ti čeští), předvedli jedny z nejlepších výkonů zkoušek. Bohužel jim chybělo trochu zkušenosti, lepší klid před zvěří a také trošičku štěstí. Jak mi později řekl pan rozhodčí – vy jste při obrovském štěstí na zvěř měli vlastně velkou smůlu.

Po našich bězích se konaly ještě T.A.Ny, které nakonec udělali všichni pejskové, ale to jsem já už neviděla, protože jsem se odjela dívat na doběhy angličanů. Bohužel zde se pejskům nedařilo, nepřišli na zvěř a tak nemohli být klasifikováni. Po skončení posledních běhů jsme se ještě pokochali fenečkou pointera pí.Aleny Sedláčkové, která předvedla, jaké může mít pětíměsíční štěňátko úžasné vrozené vlohy! Nakonec se Dan proběhl s gordonsetrem pana Sedláčka a ačkoli oba pejsci velice dobře předvedli, co umí a co se po nich chce, byl zde vidět ten veliký rozdíl mezi prací angličana a kontinentála.

Vyhlášení výsledků, na které už bohužel mnoho lidí nezůstalo, se konalo až v půl sedmé večer. Konečné výsledky byly typické pro soutěž Field Trials: v hlavní soutěži uspěla mezi anglickými ohaři pouze fenka anglického setra LIVIA OD BENČIČA paní Vlad'ky Dvořákové ziskem 16 bodů a známky výborně; mezi kontinentály bodovala fenka českého fouska TERA Z PODLESKA pana Ing.Jaroslava Havláta ziskem skvělých 19 bodů a titulů CACT a CACIT a fenka německého krátkosrstého ohaře TONA KOŘENICE pana Aleše Jelínka ziskem opět nádherných 18 bodů a titulů CACT a Res.CACIT (Tona uspěla v Dubanech i vloni na FT-GT – získala 13 b. a známku velmi dobře). V Derby byla úspěšnost také nízká – mezi AO uspěla fenka gordonsetra BIRDIE JINONICKÝ DVŮR paní Jany Anderlové ziskem 10 bodů a známky dobře a fena pointera CIRA LUČNÍ KVĚT pana

Ing.Karla Regnera ziskem 6 bodů a také známky dobře. V Derby kontinentálních ohařů neuspěl nikdo, v T.A.N. naopak všichni (auvergnéští ohaři Ambra a Argo z Rajhradických polí a Gama od Smutné říčky a bretaňský ohař Duna italského majitele, který T.A.Ny vyhrál).

K velice milé pozornosti pořadatelů patřilo, že při vyhlášení všem, kteří zde počkali, zdarma věnovali CD s fotografiemi z akce a rozdali také seznam všech psů s jejich hodnocením a posudky. Z toho jsem se také dozvěděla, že jsme dostali velice pěkný posudek: „Hledání ve stylu plemene, ve 2.minutě vystavuje koroptev, kterou po vzletnutí pronásleduje”. Co víc jsem si mohla v současné době přát?

Na závěr jsem ještě hovořila s panem Plecháčkem, rozhodčím který nás posuzoval. Danova práce se mu moc líbila a říkal, že je škoda, že nám kohoutek ubíhal trochu netypicky a pes to nevydržel a vyrazil ho. Na moje povzdechnutí, že kdyby byl Dan o tři týdny mladší, mohl být přihlášen ještě do Derby, odvětil, že kdybychom byli v Derby, tak by vůbec nebylo co řešit. Dostali jsme také radu, že se zkoušek Field Trials rozhodně máme zúčastňovat dál, protože Danouš pro ně má vlohy a Barča zrovna tak. No ... uvidíme ☺.

Možná se divíte, proč zde vůbec píšu o zkouškách, na kterých jsme neuspěli. Na to existuje jednoznačná odpověď – v našem posudku je sice v kolonce “Hodnocení” uvedeno “neuspěl”, ale pro mě to byly zkoušky velice úspěšné. Nevadí, že z nich nevezeme medaile, tituly, nebo alespoň zápis v průkazu původu, důležité je, že mě Dan přesvědčil, že je pro polní práci velice talentovaný a potvrdil mi, že jeho nejsilnější stránkou je vystavování a nos (zde učebnicově vypracoval koroptev, kterou nikdy předtím neviděl). Navíc jsem měla skvělý zážitek nejen z jeho práce, ale z celého dne naplněného psy a milými lidmi. A tak jediné, co mě trošičku, ale opravdu jen malinko mrzí je, že Dan opravdu není o tři týdny mladší a na této soutěži neběžel v kategorii Derby ☺.

Lucie Svobodová